

mer en Befordringsgodtgjørelse af 3 Mk. pr. Mill for Reiser til Amtsraadsmoderne, forandret derhen, at de skulde have en saadan Godtgjørelse, saa at det altsaa er en ligefrem Ret, der tilkommer dem, hvorimod Udvalget i det andet Stykke af den samme Paragraph har nøiedes med at foreslaae, at for andre Reiser i Amtets Tjeneste skal Godtgjørelse kun kunne tilstaaes, uden at der er en ligefrem Ret knyttet dertil. Jeg maa tilstaae, at jeg betragtede disse Punkter som afgjorte ved Forhandlingerne mellem Udvalget og mig derom, og forsaavidt Udvalget skulde finde sig foranlediget til — hvad jeg dog ikke haaber — at gjøre en Forandring i den sidstnævnte Bestemmelse, saa forbeholder jeg mig selvfolgelig ogsaa min Ret til at tilbage tage mit Tilfagn om at gaae ind paa den første. Jeg troer heller ikke, at den ærede Ordfører havde ganske Ret i at tillægge en Forhandling, som for nogle Dage siden har fundet Sted her i Salen om et andet Spørgsmaal, den Vægt og Betydning, som han tillagde den; Forholdene i et Amtsraad kunne neppe, endog saa kun tilnærmelsesviis, sammenlignes med de Forhold, han nærmest havde for Øie. — Ved Udvalgets nye § 52 maa jeg gjøre en Bemærkning til den Redaction, det sidste Stykke har faaet, og jeg frygter for, at jeg kommer til at føie en Undskyldning dertil, fordi jeg ikke tidligere har gjort Udvalget opmærksomt paa, hvad jeg nu vil fremføre, saameget mere, som Affattelsen af det sidste Stykke tilsyneladende er meest overensstemmende med, hvad der er foreslaaet i Lovudkastet. Jeg troer ikke, det gaaer an at sige, at Spørgsmaalet om, hvorvidt et Anliggende falder indenfor Amtsraadets lovbestemte Omraade, kan afgjøres af Amtsraadet, forsaavidt samtlige tilstedeværende Medlemmer ere enige derom. I Lovudkastet findes Udtrykket „Foranstaltning“, og Forfjellen mellem „Foranstaltning“ og „Anliggende“ vil dog være nogen. Jeg kan ikke forstaae dette anderledes, end at Amtsraadet ved med Genstemmighed at have besluttet, at en saadant „Anliggende“ skulde betragtes som Amtsraadet vedkommende, vil have staaet fast, at selve Anliggendet henhører under Amtsraadets Resfort, hvorimod man ved en „Foranstaltning“ dog nærmest kun tænker paa det enkelte Tilfælde,

og der er dog altsaa virkelig en Forfjell. Naar man seer hen til Udsætteligheden af, for ikke at sige Nødvendigheden af, at samtlige Amtsraad her i Landet komme til at iagttage de samme Regler med Hensyn til, hvad der skal henregnes under deres Resfort, forekommer det mig overhovedet tvivlsomt, om det vilde være rigtigt at lade denne Bestemmelse om, at Amtsraadet med Genstemmighed kan beslutte, at et Anliggende skal høre ind under dets Resfort, bestaae; det er imidlertid af de Punkter, jeg mellem 2den og 3die Behandling ønsker nærmere at conferere med Udvalget om, og som jeg her kun foreløbig har nævnt. — Der er et af Forslagene om Ændringer i Redactionen, som jeg efter den Regel, jeg har opstillet for mig selv med Hensyn til Behandlingen af disse Redactionsændringer, dog ikke kan lade gaae ganske uomtalt hen; det er Forslaget under Nr. 260, hvor det er foreslaaet, at „Emolumenter“ skulde forandres til „Lønning“. Dette gaaer virkelig ikke an; thi man vil da i Grunden komme til at sige noget Meningsløst i Loven. Forbemorberens Lønning udredes som bekjendt ikke af Districtet, men det er netop Forbemorberens Emolumenter, som udredes af Districtet, og dersom man altsaa forandrer „Emolumenter“ til „Lønning“, kommer man til at sige noget Meningsløst. — Den ærede Ordfører har ikke udtalt sig om Ændringsforslaget under Nr. 267, idet han vilde afvente, at Forslagsstillerne — et Mindretal i Udvalget — først udtalte sig derom. Dette har endnu ikke fundet Sted, og jeg skal altsaa ogsaa foreløbigt afholde mig fra at omtale dette Forslag, men jeg vil dog ikke tilbageholde allerede nu at udtale, at jeg anseer Udkastes § 17 for at være en af de vigtigste og nyttigste Bestemmelser angaaende Amtsraadets Virksomhed, og at jeg haaber, at det ærede Thing ikke vil følge Mindretallet ved Afstemningen over denne Paragraph. Det forekommer mig at være slynderligt, naar man, jeg kunde gjerne sige, er enig om — thi jeg troer ikke, at Noget har udtalt sig derimod — at ville samle alle de spredte Districter i Sognecommunen under en almindelig fælles Bestyrelse og derved komme til et virkelig fælles Skab, saa at ville bibeholde Afspjittelsen mellem de enkelte nu bestaaende Kredse i Amtscommu-